

ת"פ 15423/06 - מדינת ישראל נגד מוחמד עבדאללה

בית משפט השלום בנצרת
ת"פ 20-15423 מדינת ישראל נ' עבדאללה

בפני כבוד השופט רות שפירברג כהן
בעניין: המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם מוחמד עבדאללה

זר-דין

כתב אישום ורקע

- הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן שייחס לו עבירה **תקיפת עובד ציבור** - לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").
- על פי כתב האישום המתוקן, מדובר באירוע מיום 1.2.19, שהתרחש בבית החולים האנגלי בנצרת, בעת שהנאשם היה מאושפז באותו בית חולים. בשעות הבוקר הבחן הנאשם במתלון, שהוא רופא נשים בבית החולים, בעת שאותו רופא ישב בפינת העישון. הנאשם זיהה את הרופא כמו שטיפל ברعيיתו בעת הריאנה בעבר, וחשד כי הרופא המליך איז לרגעתו לבצע הפלה. על רקע זה תקף הנאשם את הרופא באגראפים בלתי והפי את משקפיו אל הרצפה.
- ביום 20.10.20 הציגו הצדדים הסדר טיעון, לפיו כתב האישום תוקן למתקנות שפורטה לעיל, הנאשם הודה והורשע, ונקבע כי יוגש לגביי תסוקיר שירות המבחן שמסקנותיו לאichiיבו את המאשימה. סוכם כי הצדדים יבואו בדברים אחר הגשת התסוקיר.

تسוקיר שירות המבחן

- שירות המבחן המליך להטיל על הנאשם ענישה צופה פני עתיד, בדמות **מאסר על תנאי לצד פיצוי למתלון**, זאת נוכח התרומות כללית מהנאשם כדלקמן;

על פי התסוקיר מיום 14.4.22, הנאשם בן 40, נשוי ואב לשלווה ילדים בגילאים 15-6. מתגורר עם משפחתו הגרעינית בבית שבבעלתו, בנצרת. לדבריו, הוא מפרנס את משפחתו מעסוק עצמאי בתחום השיפוצים. אשתו עובדת בהנהלת חברותות ולديו מושלים במסגרת חינוכיות.

מוצאו של הנאשם ממשפחה נורמטיבית ויחסיו עם משפחתו המורחבת תקינים ויציבים.

הנאשם סביר כי הוא סובל מסככת יתר לחץ דם, ומטופל רפואי.

עמוד 1

על פי הتفسיר, אין לחובת הנאשם הרשות קודמות. בהתייחס לעבירה נשוא דין זה, הנאשםלקח אחריות על התנהלותו החקלאית כלפי הרופא, ואישר כי דחף והפיל אותו לרצפה, אולם שלל כי הכה אותו באגרופים בפנוי. הוא ספר כי הרקע למשעו היה הכרות מוקדמת שלו עם הרופא, שטיפל באשתו במהלך הריאנה האחרון ויעז לה להפסיק את ההריון בשל חשד למום בעובר. לדבריו, התינוק נולד בריא, אך נגרם לאשתו נזק רגשי שהוביל ל垦שיים בתפקודה אחורי לדחת התינוק. עוד הוא סיפר, כי בשל תגובתה המוחודשת של אשתו למראה הרופא בבית החולים, ניסה תחילה לדבר עם הרופא, אך האחרון סירב לשמעו את דבריו ועל כן נהג כפי שנagara. הנאשם מסר כי היה מדובר באירוע חריג של אבדן שליטה, וכי התנהגות זו לא מאפיינת אותו באופן כללי. ביום הוא עשה מאמצים להימנע מעימותים, הוא מבין מדוע הוגשה התלונה נגדו, והוא מוכן לשאת בתוצאות.

בנוגע להערכת הסיכון לעברינות והסיכוי לשיקומו של הנאשם, העיריך שירות המבחן כי הנאשם אינו בעל דפוסי מחשבה או התנהגות אנטיסוציאליים, ושהתנהלותו המתוארת בכתב האישום המתויקן אינה מייצגת את התנהגותו הכללית. הנאשם נטל אחריות על מעשיו, אם כי התקשה לקבל אחריות מלאה, והביע חרטה על ביצוע העבירה. שירות המבחן התרשם לטובה גם מפסיכו הנציג השירות לשיקום, תוך ציון יכולות של הנאשם להסתגל למסגרות, יכולות לקבל אחריות ויכולת הבעה והגשתה עצמאית. חרף העובדה שהתקשה לגלוות אמפתיה כלפי הרופא, והסיכוי שבמצביים של לחץ ותסכול יפעל האימפרוביזציה, התרשם שירות המבחן כי מה הנאשם צפיה **רמת סיכון נמוכה להישנות התנהגות אלימה וברמת חומרה נמוכה**.

ה הנאשם שלל נזקקות טיפולית, לפיכך **לא הומלץ על המלצה טיפולית בעניינו**. בהתחשב בהיעדר הרשות קודמות, ובכך שהתנהגותו בכתב האישום אינה מאפיינת את התנהלותו בדרך כלל, וכן לאור העובדה שהפיק לקחים במסגרת ההליך המשפטי, הממליץ שירות המבחן על **מאסר על תנאי ותשלום פיצוי לרופא**.

טעוני הצדדים לעונש

ביום 25.4.22 טענו הצדדים לעונש בעל-פה בפני.

טעוני ב"כ המאשימה

5. ב"כ המאשימה טען כי **מתחם העונש ההולם נع מ-2 ועד 8 חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי, וטען (לאור דבריו ביהם"ש) כי יש להטיל את העונש בקצת הנמור של מתחם העונש** - מאסר של חודשיים לריצוי בעבודות שירות וענישה נלוית לרבות פיצוי למתלוון.

טען כי מעשיו של הנאשם פגעו בערך המוגן של הגנה על שלומם של עובדי ציבור, בדגש על רפואיים. עוד נטען, כי הפגיעה היא משמעותית, מאחר וה הנאשם תקף פיזית רופא בין כתלי בית החולים לאור אי שביעות רצונו לטיפול הרפואי בעבר באשתו. המאשימה לkerja בחשבון את העובדה שהנתגש הודה, לחייב אחריות, חסר זמן טיפול, את העדת הרפואי והוא נעדר הרשות קודמות. יחד עם זאת ציון כי הנאשם התקשה לקבל אחריות מלאה על מעשיו. לטענתה ב"כ המאשימה המלצה שירות המבחן לענישה צופה פני עתיד, מנוטקת מגוף הتفسיר. הנאשם שלל צורך טיפול, על כן טען ב"כ המאשימה כי יש לקבוע את עונשו בהתאם המתחם, כمبرוך לעיל.

6. ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט לאמץ את המלצת שרות המבחן ולהשיט על הנאשם **מאסר על תנאי** ו**תשלום פיצויו לרופא נפגע העבירה**.

טען כי הנאשם נטל אחראיות מלאה על מעשיו, ואין לו עבר פוליל' מכל סוג שהוא. הנאשם בן 40 ומפרנס יחיד של משפחתו ואמו האלמנה, מאחר ואביו נפטר לפני כ-6 חודשים. מבקש כי ככל שיטול תשלום פיצוי, יתחשב בית המשפט במצבו הכלכלי ויחולק לתשלומים.

דברי הנאשם

7. הנאשם הודה כי טעה ו אמר שהוא לוקח אחראיות מלאה על כל מה שקרה. הנאשם התנצל פעמיinus וטען כי זו פעם ראשונה ואחרונה שהוא מגיע לבית המשפט.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם

8. הערכיים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירות של אלימות באופן כללי הם הגנה על שלמות גופו של האדם, הגנה על חייו, על ביטחונו, שלוחות נפשו, כבודו, יכולתו לקיים שגרת חיים ועובדיה מבלית לחוש מאוים.

כשמדובר ברופאים שהם גם עובדי ציבור הנופלים קרוב לאלימות, איזי נפגעים בנוסף, גם הערכיים של תחושת הביטחון במקום העבודה; הגנה על מוסדות הציבור ותפקידם התקין של עובדי הציבור; ושמירה על שלומו של רופא הממלא את תפקידו ואמון על בריאותם של החולים.

ראו דברי בית המשפט בע"פ 4565/13 אמון חאלד נגד מדינת ישראל (13.11.13), בנוגע לאלימות כלפי עובדי ציבור:

"בית משפט זה כבר פסק בעבר כי מעבר לחומרה הכללית הנודעת לעבירות אלימות, הרי שלאלימות המכונת כנגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, לאחר שהן פוגעות פריעה אנושה גם בערך החברתי הנודע לתפקיד התקין של השירות הציבורי (ראו: ה"מ 215/72 משיח נ' מדינת ישראל, פ"ד צו(2) 172 (1972); רע"פ 2660/05 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פרסם בכתב] [13.8.2008]; דנ"פ 7383/08 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פרסם בכתב] (11.7.2011)). עובדי הציבור "חשופים בצריח" - כמו שלא אחת נמצאים בחזית ההסתודות עם מתן שירות לאנשים שיודיעים אף הם קשיים. עובדי הציבור נדרשים להתגיס כל יום מחדש למתן שירות ולשם כך לגייס כוחות גופו ונפש. זהו הרקע לחקיקת עבירות מיוחדות שעוניין לא

רק הגנה על שלמות גופם של עובדי הציבור, אלא גם הגנה על כבודם, לפחות במקרים שבהם הפגיעה היא פגעה קשה בלבתו".

ובאשר לאלימות כלפי צוותים רפואיים נקבע בע"פ 3526-20 דוד זגורני נ' מדינת ישראל (21.1.28):

"אין להשלים עם מצב בו אנשי צוות רפואי, האמונים על צרכיו החיוניים של הציבור, יחושו כי הם מאויימים או ימצאו עצם מוכים ומותקפים על-ידי מטופל או בני משפחתו בעת שהם עושים את מלאכתם נאמנה (ראו והשוו: ע"פ 6123/05 חתוכה נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] פסקה 3 (25.12.2005); ע"פ 3877/12 אבו גוש נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] פסקה 10 (9.1.2013)). שומה علينا חברת מתוקנת להבטיח כי אנשי הצוות הרפואי הפעילים יום-יום תחת עומסיםכבדים, במסירות ובהתמדה, יוכלו לבצע את מלאכתם כשهم חשים בטוחים ומוגנים, ולא כל מORA (ראו: ע"פ 2712/09 שמיילוב נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] פסקה 2 (18.11.2009)).

עוד יציין כי מעשי אלימות או איומים המופנים כלפי אנשי צוות רפואי הניצבים על משמרתם אינם פוגעים "רף" בקורבן העבירהמושא התקיפה או האויומים, כי אם בשלומם של החולים כולם (ראו גם: ע"פ 3036/92 חמודה נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] פסקה 6 (24.11.1992)). מעשים אלהichiבים, אפוא, ענישה חמיריה - אשר תbeta גמול ראוי בגין הפגיעה האמורה, וכן תשמש אמצעי להרתעת הרבים מפני ביצועם. זאת, ביחס על רקע המזיאות בימינו, בה נוכחים אנו לצערנו כי איומים על רפואיים ואחיזות ואף תקיפתם של אנשי צוות רפואי - הינם חזון נפרץ"

התופעה של שימוש באלימות מתפרצת, בשל כעס על החלטה או על פעולה של פרט, אשר אינה נושא חן בעיניו התוקף - הנה תופעה נפוצה ומכוורת, הפוגעת באיכות החיים ובחושת הביטחון. אלימות בבעלי חולים וברופאות, כלפי אנשי רפואי וטיפול, הפכה למכת מדינה. מצב של חולן ומצוקה גופנית של אדם או של קיריו מעורר נסיבות אישיות חריגות של חרדה ודאגה, ואולם אין לקבל במצב אישי אופייני זה הצדוק לאלימות. אנשי צוות רפואי מבצעים בשגרה עבודה תובעניות ומורכבת, גושאים באחריות לחיים ובריאות, ומתמודדים לא פעם עם תנאים לא קלים ועם החלטות סבוכות במצבו לחץ. יש להגן על שלומם וביטחונם של עובדי ציבור במרחב הבריאות למען שלומם וביטחונם האישי, ולא פחות מכך גם למען ציבור המטופלים והחולים. מי שפוגע באיש רפואי על רקע טרונה הקשורה לטיפול, פוגע בסיכוייהם של מטופלים נורמטיביים וסובלניים לקבל טיפול יאוחר, וגורם לפגיעה במרחב הרפואה הציבורי כולו. אלימות כלפי רפואי, בבית החולים, ועל רקע תפיקדו, הנה עבירה חמורה שמידת הפגיעה שלה בערכיהם המוגנים היא משמעותית.

נסיבות הקשורות ביצוע העבירה

9. העבירה בוצעה על ידי הנאשם בזמן בו היה מאושפז בבית החולים, שםפגש במקורה ברופא שטיפל באשתו בעבר, כשהיא היה בהריון, ועל רקע משקעי עבר תקף את אותו רפואי למפורט. האירוע סופנטני ולא קדם לתקיפה תכונן, ואולם חומרתה של ההتانגה נועצה בפרק האלים ובאובדן השוליטה. ניתן רק להניח עד כמה קשה הייתה חוויתו של הרפואי, שהותקף לפתע באלימות פיזית ובמהלומה בפניו, בעת הפסקה ביום

עובדת. משקפיו של הרופא הופלו, הנאשם הלם בו בפניו, ומדובר בחוויה כאבת ומשפילה. בתסקיר הובאו דברי הנאשם לפיהם ניסה לבוא בדברים עם הרופא, ורק כשהרופא לא הסכים לדבר אליו איבד הנאשם את עשתונותיו ותקף אותו. דברים אלה אינם מתחאים בכתב האישום, אף אילו היו מוסכמים, אין בהם להצדיק אלימות, או להוות נסיבה ממשמעותית לקולא. מדובר בתקיפת רופא רק כי בעבר فعل במסגרת מקצועו, כמו טוב הבנתו, בדרך שהתרבירה לנאמן בדיעבד, להבנתו, כשוגיה, ובכך ניכרת חומרה מיוחדת. הנאשם פעל על דעת עצמו, והוא האחראי הבלעדי לעבירה. אמן לא נגרם נזק ממשי כגון חבלות, כתוצאה מהאלימות שהפעיל הנאשם, אך התוצאה הברורה הנה פגיעה בתחשות הביטחון בעבודה של נפגע העבירה ושל כל הוצאות הרופאי. מהתקיפה עלול היה להיגרם נזק פוטנציאלי גבוה יותר, שכן הרופא עלול היה להיפצע, ואין לשוליך כי הייתה עלולה להתפתח תגרה רבת משתפים. כפי שהוזכר **בעניין זגורו** לעיל, מקרים מסווג הנוכחי גורמים לנזקים רחבים ולפגיעה כללית בתחשות הביטחון האישי ובסلام נוכחי המקום והציבור הרחב.

מединיות הענישה הנוהגת

10. אבהיר את דעתך כיairaע כתוב האישום אינו הולם ענישה ללא כל רכיב של מאסר בפועל. המליצה למאסר מותנה, מטעם שירות המבחן, אינה מתחשבת בערכיהם המוגנים שנפגעו, ואין לקבללה. מבחינה זו, עמדת המאשימה לא רק שאיננה מחמורה, אלא שיתכן כי היא מקילה במוחך.

אמן בעירות של תקיפת עובד ציבור, הוטלו עונשים מגוונים, הנעים בין מאסר על תנאי לבין תקופות מאסר ממשמעותיות לריצוי בפועל, אך בפסיקה מהעת האחרון, העוסקת בתקיפת עובדי ציבור שהינם חלק מצוותים רפואיים, המגמה הברורה הנה כי עונשי המינימום הנמם מאסר בעבודות שירות.

11. ב"כ המאשימה הפנה לפסקי דין הבאים:

א. **רע"פ 7398 ולדימיר רחמיוב נ' מדינת ישראל** (6.11.15) - הנאשם הורשע על יסוד הודהתו בעבירה של תקיפת עובד ציבור ובעבירה היוזק לרוכש במידה, לאחר שזרק עציץ פלסטי לכיוון ראה של עבדת בלשכת התעסוקה והעציץ נשבר. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 2 חודשים מאסר שיכול וירוץ בעבודות שירות לבין 8 חודשים מאסר בפועל. על המבקש נגזרו **4 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי, ותשולם פיצוי למתלוננת בגובה 2000 ₪**. הערעורים שהוגשו על ידי הנאשם בבית המשפט המחויזי ולבית המשפט העליון - נדחו.

ב. **ע"פ 3526 דוד זגורו נ' מדינת ישראל** (28.1.21) - המערערם, אב ובנו, הורשעו בעבירה של גריםת חבלה חמורה בנסיבות חמירות. מערער 2 הורשע גם בעבירה של איומים. זאת על רקע תקיפת רופא ואח בקופת חולים. נפסק כי מתחם העונש ההולם לעבירות מסווג זה מחיב עונש מאסר בפועל, שירוצה מאחרוי סוג וברית. על מערער 1 נגזר עונש **מאסר בפועל למשך 12 חודשים ומאסר על תנאי**. על מערער 2 נגזר עונש של מאסר בפועל 26 חודשים ומאסר על תנאי. בנוסף נקבע כי כל אחד מהמערערם ישלם לרופא **פיצוי בסך 10,000 ₪**. ערעורו של מערער 1 נדחה, וערעורו של מערער 2 התקבל בשל שיקולי עקרונות אחידות הענישה (בהתיחס לגורם דין של אדם נוסף שהוא מעורב בפרשה) **ועונשו נקבע על 20 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי**.

ג. **עפ"ג 20-02-37590 מדינת ישראל נ' מור מוסטן** (17.9.20) - המדינה ערערה על גזר דין של המשיבה, לאחר הרשעתה בעבירה של תקיפת עובד ציבור לפי סעיף 382א(ג) לחוק העונשין. באותו אירע, תקיפה המשיבה רופאה בחדר המיון באגראפים בגב, בכתף ושרטה אותה בשל אי שביעות רצונה מטיפולה בסבבה ומשום שסבירה בטעות כי סבתה נפטרה. בית משפט השלוםקבע כי מתחם העונש ההולם נع בין מאסר מוגנה לבין 12 חודשים מאסר, וגזר על המשיבה 3 חודשים מאסר על תנאי, 200 שעות של"צ, התchiebotot כСПית, ותשולם פיצוי למתלוננת בסך 1500 ₪. בית המשפט המ徇די קיבל את ערעורה של המדינה וקבע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות של תקיפת עובד צוות רפואי צריך לנوع בין מאסר שניית לרוצתו בעבודות שירות לבין 18 חודשים מאסר בפועל וגזר דין של המשיבה הוועמד על 4 חודשים מאסר לRICTוי בעבודות שירות, פיצוי בגין מוגנה, 3 חודשים מאסר על תנאי והתחiebotot.

הסיגור לא הפנה לפסיקה בעניין מתחם העונש ההולם.

12. ניתן גם לעין בפסקה הבאה:

א. **ת"פ (כפר סבא) 20-03-40135 מדינת ישראל נ' אסף בר סלע** (9.5.22) - הנאשם הורשע בעבירות תקיפת עובד חירום, עבירה לפי סעיף 382א(ג) לחוק העונשין, לאחר שהيكا רופא בידו שאחזה כוס קפה, בעת שאשתו הייתה מאושפצת בבית החולים לאחר לדיה והתפתח וויכוח בין הנאשם לרופא בקשר לצילום השיחות עמו במכשיר הנייד. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד 9 חודשים מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 3 חודשים לRICTוי בעבודות שירות, מאסר מוגנה, פיצוי בגין מוגנה 3000 ₪ והתחiebotot.

ב. **עפ"ג (חיפה) 1302-01-21 מדינת ישראל נ' דיאן** (15.7.21) - המדינה ערערה על קולת העונש של הנאשם שהורשע בעבירות תקיפה הגורמת חבלה ממש ותקיפת עובד ציבור לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין. הנאשם תקף במכות אגראפים ושריטות עד שהפל לרצפה רופא ומנהל מחלקת בית החולים עקב חוסר שביעות רצון מהטיפול שקיבל. בשל נסיבות מיוחדות של הנאשם ומצבו הרפואי, בית המשפט המ徇די התיר על כנמ את רכיבי העונשה שנקבעו בבית משפט השלום; 4 חודשים מאסר על תנאי, התchiebotot ופיקוי בסך 3000 ש"ח לכל אחד משלו המתלוננים, והוסיף 200 שעות של"צ.

ג. **ת"פ (ירושלים) 18-09-3274 מדינת ישראל נ' עלי ואח'** (14.12.21) - על רקע מחלוקת בהנהלות מול קרובת משפחה, הגיעו הנאשם לבית החולים, היקו את האח המטפל ואיימו עליו שיירגנו אותו. הנאים הורשו, לאחר שמייעת ראיות, בביצוע עבירות איום ונאים 1 הורשע גם בביצוע עבירת תקיפת עובד חירום לפי סעיף 382א(ג) לחוק העונשין. נקבע כי מתחם העונש ההולם לנאים 1 נע בין מספר חודשים מאסר שכול וירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשים מאסר בפועל. על הנאשם 1 נגזרו 5 חודשים מאסר בפועל, 6 חודשים מאסר על תנאי, ופיקוי בסך 1500 ₪ למתלונן.

ד. **רע"פ 20-3695 שי חן נ' מדינת ישראל** (22.6.20) - המבקש הורשע בביצוע עבירות איום ותקיפת עובד ציבור לפי סעיף 382א(א) לחוק, לאחר שתקף שני רופאים בסטריות ואגראפים בסמוך למרפאה עקב חוסר שביעות רצונו מהטיפול שקיבל בנו מרפואה. בבית משפט השלום נקבע כי מתחם העונש ההולם הוא ממספר חודשים מאסר שכול בדרך של בעבודות שירות ועד 12 חודשים מאסר בפועל, וכי הסדר הטיעון שנקבע בו עונש ساعات של"צ בלבד, חורג ממנו במידה ניכרת. על המבקש הוטלו עונש של 6 חודשים

מאסר שירותו בדרך של עבודות שירות, מאסרים מותנים ופיצויים בסך 4,500 ש"ח. ערעורו של המבוקש נדחה הן בבית המשפט המחוזי והן בבית המשפט העליון.

ה. **ת"פ (בית שמש) 29405-06-15 מדינת ישראל נ' חיים ממו** (23.3.17) - הנאשם הודה והרשע בתקיפת עובד ציבור לפי סעיף 382א(א), לאחר שהיכה בצווארו רופא במרפאה בעקבות ויכוח בעניין מתן טיפול רפואי. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד למאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, ועל הנאשם נגזרו **4 חודשים מאסר על תנאי, 150 שעות של"צ, פיצוי בסך 1000 ₪ למלון.**

ו. **ת"פ (רמלה) 16-12-57609 מדינת ישראל נ' יוסף אלגמל** (28.6.21) - בית המשפט הרשע את הנאשם לאחר שמעית ראיות, בתקיפת עובד ציבור, איזומים ותקיפה הגורמת חבלה, לאחר שהוא איים והתקיף רופאה במרפאה וזרק לעברה CISΑ בשל ויכוח הקשור להפניה למיעון. העונש שהושת על הנאשם **כל 22 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי בגובה 20,000 ₪ למלון וקנס בגין גנבה 7,000 ש"ח.**

13. כאמור, המאשימה טענה למתחם עוני מקל, שתחתיתו במאסר של חדשים לריצוי בעבודות שירות. נסיבות המקירה, יחד עם הפסיקה שפורטה, מחייבות מתחם עוני שמתחליל בעונש של מאסר בפועל, וזאת במיוחד לאור התגברות האלים בבעלי החולמים ובמרפאות הציבוריות. אילו הייתה המאשימה טוענת למתחם עוני מחייב יותר, הייתה נוטה לקבל את הטיעון, מפתה הצורך להחמיר בעונשה בעבורות מסווג זה. ראוי לציין כי הנאשם הורשע בתקיפת עובד ציבור "רגיל" לפי סעיף 382א(א), **שעונשה המקסימלי הוא שלוש שנים מאסר, ולא בעבירה החמורה יותר, שעונשה המקסימלי הוא חמישה שנים מאסר, על פי סעיף 382א(ג)** לחוק העוסק בעובדי הוצאות הרפואי בחדר מיון או במד"א, וגם עניין זה נלקח לטובתו לשם קביעת מתחם עונשה שאינו מחייב.

14. לסיכום - מתחם העונשה שהتابקש על ידי המאשימה - **מאסר בין חמישים לשבעה חודשים (לרוב בעבודות שירות) יחד עם עונשה נלוית** - מקובל עלי כהולם, ומדובר בעמדה מואזנת ואולי אף מתקבל.

קביעת עונשו של הנאשם מתחם העונש

15. משנקבע מתחם העונש, מקובלת עלי עדמת המאשימה כי יש לשמור על הנאשם את עונשו בתחום המתחם. הנאשם, בן 40, אב לשלווה ילדים. מנהל אורח חיים נורטביבי, מפרנס את משפחתו הגרעינית ואף תומך באמנו שהתאלמנה לאחרונה. לנאשם מצב רפואי בלתי שפיר.

אין לנאשם הרשות קודמות, והוא הודה בעבירה במסגרת הסדר טיעון וחסר זמן ציבור.

הנאשם לקח אחריות והביע חריטה על מעשייו. אמנם, נטען על ידי המאשימה כי מדובר בחריטה חלקית בלבד ואף ציין על ידי שרות המבחן כי הנאשם מתקשה לגלוות אמפתיה כלפי הרופא, אך שרות המבחן העיריך בסיכון של דבר, כי ההתנהגות בעת ביצוע העבירה לא מאפיינת את הנאשם בדרך כלל, וכי הסיכון להישנותה - נמוך.

עונשו של הנאשם ייגזר אףו למאסר קצר בתחום מתחם העונש.

עמוד 7

16. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. 2 חודשים מאסר בפועל שירצו בעבודות שירות.

ה הנאשם יבצע את עבודות השירות במשטרת מחוז צפון. הנאשם יועסק חמישה ימים בשבוע, על פי טווח השעות המתאפשר בחוק.

מועד לתחילת ריצוי עבודות שירות: 14/8/2022.

ה הנאשם מוזהר כי עליו להישמע לכללי הממונה על עבודות שירות אחרת עלול להיותנדון להפסקה מנהלית של עבודות השירות, ולריצוי יתרת העונש במאסר מאחרוי סורג ובריח.

ב. 3 חודשים מאסר על-תנאי, ואולם הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של שנתיים מהיום, כל עבירה אלימה פיזית באדם.

ג. תשלום פיצוי בגובה 2,000 ₪ לרופא. סכום הפיצוי ישולם תוך 120 ימים, ויעבר לנפגע העבירה על-פי פרטיהם שתמסור המאשימה למזכירות בית-המשפט בתוך 7 ימים מהיום.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ז' סיון תשפ"ב, 06 יוני 2022, במעמד הצדדים.